ANUL VII. — No. 1884. EDITIA A TREIA MERCURI 8 IUNIE 1894

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNI
SI SE PLATESC TOT-D'A-UNA INAINTE

IN Bucureştĭ LA CASA ADMINISTRAŢIEĬ
DIN Judeţe şi Streinătate PRIN MANDATE POŞTALE
UN AN ÎN ŢARĂ 30 LEĬ; ÎN STREINĂTATE 50 LEĬ
ŞASE LUNĬ .. 15 » » » 25 »
TREĬ LUNĬ .. 8 » » » 13 »

Un numer în streinatate 20 bani
MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te ferestĭ Române de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
DIN Bucureştĭ şi judeţe SE PRIMESC numaĭ la Administraţie
DIN Streinătate, DIRECT LA ADMINISTRAŢIE IŞ la toute oficiele de publicitate
ANUNCIURĬ LA PAG. IV . . . . . 0,30 b. linia
» » » III . . . . . 2,— leĭ »
» » » II . . . . . 3,— » »
INSERŢIELE ŞI RECLAMELE 3 LEĬ RÎNDUL.
La Paris, ZIARUL SE GĂSEŞTE DE VÎNZARE ŞI NUMERUL LA kioşcul No. 192, Boulev. St.-Germain.
UN NUMER VECHIU 30 BANĬ

ADMINISTRAŢIA
PASAGIUL BĂNCEI NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
PASAGIUL BĂNCEI NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

PRINDEREA LUI MĂRUNŢELU

O ULTIMĂ LĂMURIRE

In urma articoluluĭ apărut, în coloanele acestuĭ ziar, sub semnătura: *un fost membru al* **Ligeĭ**; şi maĭ ales în urma procesuluĭ verbal încheiat de majoritatea comitetuluĭ central al *Ligeĭ*, în seara de una Iunie, aveam tot dreptul să cred că voiŭ fi scutit de a maĭ vorbi de D. profesor Ioan Lupulescu.

Atitudinea uneĭ foĭ care trăeşte din fondurĭ ce nu se pot mărturisi, precum şi atitudinea D-luĭ profesor Ioan Lupulescu, mă silesc a rupe tăcerea pe care mi-o impusesem.

A doua zi după apariţiunea articoluluĭ, care da în vileag acte incorecte şi scandaloase săvîrşite de D. profesor Ioan Lupulescu, ca membru şi secretar al comitetuluĭ central al *Ligeĭ*, acea foae reptilă scrie pe prima sa pagină că *ziarul* Adevărul *a făcut o nouă denunţare în chestia naţională.*

Numaĭ creerul uneĭ reptile poate susţine că chestia naţională se întrupează în personalitatea—de altmintrelea foarte puţin interesantă—a D-luĭ profesor Ioan Lupulescu.

Maĭ departe gazeta poliţienească are sfruntarea de a susţine că *ziarul* Adevărul *tinde a compromite pe un om* — adecă pe D. profesor Ioan Lupulescu — *ale căruĭ servicii pentru* Ligă *nu se pot măsura.*

Nefiind nicĭ de cum vorbă de *chestia naţională,* ci de o simplă *chestie bănească*, ar fi trebuit reptila să zică că acele serviciĭ aduse *Ligeĭ* de D. profesor Ioan Lupulescu, nu se pot *număra,* saŭ maĭ bine se pot *număra cu sutele.*

In seara de două Iunie, D. profesor Ioan Lupulescu s'a prezentat la redacţia noastră şi m'a rugat să-ĭ spun numele autoruluĭ articoluluĭ intitulat: *Un spion poliţienesc în* **Ligă.**

I-am răspuns că, fără autorizarea *fostuluĭ membru al* **Ligeĭ**, nu puteam divulga numele săŭ, dar că sînt gata a lua asupra mea toată răspunderea aceluĭ articol.

A doua zi am primit vizita confraţilor meĭ I. N. Iancovescu, directorul ziaruluĭ *Naţionalul,* şi Frunzescu, carĭ eraŭ însărcinaţĭ de D. profesor Ioan Lupulescu a-mĭ cere încă odată numele autoruluĭ articoluluĭ, despre care am vorbit maĭ sus.

Am refuzat categoric de a face acea divulgare, declarînd că iaŭ asupră-mĭ toată răspunderea.

Tot o dată am povestit D-lor Iancovescu şi Frunzescu, în toate amănuntele eĭ, afacerea celor **1.600 leĭ**, şi ĭ-am rugat a merge la D. G. C. Cantacuzino, membru în comitetul central al *Ligeĭ*, şi a-l întreba dacă naraţiunea făcută de mine este saŭ nu exactă.

Secretul profesional nu-mĭ permite a nara acele amănunte cititorilor meĭ, maĭ ales că victima profesoruluĭ Ioan Lupulescu nu se poate numi.

După 24 de oare, D-niĭ Iancovescu şi Frunzescu aŭ revenit, pentru a-mĭ declara că nu maĭ pot fi mandatariĭ D-luĭ profesor Ioan Lupulescu. — Această declaraţiune este pentru mine cea maĭ vie dovadă că D. profesor Ioan Lupulescu nu a fost calomniat în coloanele ziaruluĭ *Adevĕrul*, şi că acuzaţiunele aduse contra sa rămîn în picioare.

Nu aşĭ fi vorbit de acest din urmă incident zdrobitor pentru D. profesor Ioan Lupulescu, fostul secretar al *Ligeĭ*, dacă ziarul *Romînul*, în numărul săŭ de la patru Iunie, nu ar fi inserat următoarea informaţie:

D. I. Lupulescu, fost secretar al Ligeĭ, a rugat pe D-niĭ I. Iancovescu şi Em. Frunzescu să ceară reparaţiune prin arme D-luĭ A. Beldiman, pentru acuzaţiunile ce i s'aŭ adus în Adevĕrul.

Nu voiŭ da nicĭ o reparaţiune D-luĭ profesor I. Lupulescu, pînă cînd nu-mĭ va dovedi că nu a escrocat suma de **1.600 leĭ.**

Pentru ce oare mîine Zdrelea şi Cimpoieru, evadaţĭ de la Văcăreştĭ, nu ar veni să-mĭ ceară satisfacţie, pentru că, vorbind de eĭ în coloanele acestuĭ ziar, ĭ-am numit bandiţĭ şi asasinĭ?

Unde am ajunge cu asemenea teoriĭ?

Eŭ pretind că numaĭ calomniatul are dreptul a cere o satisfacţie.

Profesorul I. Lupulescu m'a căutat alaltăierĭ Duminecă în lipsa mea. Ce maĭ voeşte acest om cu mine? Nu înţelege că zgomotul ce se sileşte a întreţine împrejurul acesteĭ afacerĭ este dezastruos pentru el?

Ar trebui să ştie că trăim în Rominia, unde, pentru nenorocirea şi ruşinea noastră, vălul uităreĭ cade, într'un timp foarte scurt, asupra actelor cele maĭ scîrboase.

Alex. V. Beldimanŭ.

PRINDEREA LUI MARUNŢELU

(Coresp. partic. din Craiova a *Adevĕruluĭ*)

Prinderea tîlharilor. — Prologul. — La circiumă. — Tîlharii. — Denunţarea luĭ Gheorghe Popa. — Prinderea luĭ Mărunţelu. Alte amănunte.

Prinderea tîlharilor.

Duminică 5 Iunie, pe la orele 6 seara, vre-o cincĭ spre-zece trăsurĭ, încărcate cu soldaţĭ, gardiştĭ şi agenţĭ poliţieneştĭ şi urmate de un escadron de călăraşĭ, toate aceste forţe fiind sub comanda prefectuluĭ Girlişteanu, a poliţaiuluĭ Baitler şi a căpitanuluĭ Forăscu din Bucureştĭ, treceaŭ în goana cailor, pe strada principală a oraşuluĭ,—Calea Unireĭ.

Lumea ce se găsea plimbîndu-se pe stradă, surprinsă de această desfăşurare de forţă armată, fu adînc emoţionată, aflînd că patru din ceĭ maĭ primejdioşĭ tîlharĭ, fuseseră prinşĭ chiar în oraş.

Vestea aceasta se respîndi cu iuţeala fulgeruluĭ, şi în maĭ puţin de cincĭ minute o mulţime imensă cotropi toată gradina şi curtea prefectureĭ locale.

Prologul

Căpitanul Forăscu, şeful siguranţeĭ publice, venit în Craiova înadins pentru prinderea tîlharilor, încredinţase spionajul unuĭ comisar Virgiliu Ionescu, care —deghizat în haine ţărăneştĭ—izbutise să dea de urma tîlharilor, prin ajutorul vieruluĭ de la via D-luĭ Puţureanu, unde banda se intîlnea aproape în fie-care zi.

La circiumă

Duminecă, după amiazĭ, patru tîlharĭ şi anume: Gheorghe Popa, Tumbuluc, Nicu de la Mischiĭ, Mihaĭ Şchiopu, împreună cu vierul, intrară în oraş şi se opriră la o circiumă pe strada Becheluluĭ, care nu e de cît o continuare a strădeĭ Unirea. Comisarul Virgiliu Ionescu, care — după cum se spune — izbutise a intra chiar în bunele graţiĭ ale tîlharilor, se grăbeşte a anunţa poliţia.

Prinderea

Imediat sosesc la faţa loculuĭ, căpitanul Forăscu, prefectul Girleşteanu şi poliţaiul urmaţĭ de soldaţĭ şi călăraşĭ cu armele încărcate. Circiuma e imediat înconjurată. Tîlhariĭ, se găseaŭ într'o odae obscură, din fund, şi mîncaŭ un mieĭ întreg fript.

La somaţia ce li-se face, de a se preda fără împotrivire, unul din tîlharĭ răspunde cu un glonţ, care — din fericire— nu loveşte pe nimenĭ. Atuncĭ soldaţiĭ năvălesc înăuntru, prin uşa care era întredeschisă şi după o luptă scurtă, izbutesc a pune mîna pe cîte-şĭ patru tîlharĭ.

Legaţĭ, cot la cot, eĭ sînt aduşĭ la prefectură.

Tîlhariĭ

Dintre toţĭ, Gheorghe Popa e fioros la vedere: un uriaş lat în spete, cu privirea încruntată; Tumbuluc are o falcă zdrobită. Nicu de la Mischiĭ, e un băetan, care nu pare a avea maĭ mult de 18 anĭ. După cît se spune, eĭ proectaseră o călcare în oraş, chiar în noaptea zileĭ ce le-a fost fatală. Circiumăreasa, o femee bătrînă, care e gazda lor obişnuită, a fost de asemenea arestată.

Denunţarea luĭ Gheorghe Popa

La interogatoriul ce li-s'a luat la prefectură, Gheorghe Popa declară că Mărunţelu se găseşte ascuns în via D luĭ Puţureanu. Imediat se trimete forţa armată care, ajunsă la locul denunţat, inconjură o casă în podul căreia se ascunsese Mărunţelu.

Prinderea luĭ Mărunţelu

La încercarea ce soldaţiĭ fac de a pătrunde înăuntru, Mărunţelu descarcă treĭ focurĭ, care se pierd în văzduh. Ceĭ dintîiŭ carĭ aŭ pătruns în podul unde se afla Mărunţelu, aŭ fost doĭ sergenţĭ de oraş, doĭ soldaţĭ de artilerie şi un oare-care Rusescu.

Soldaţiĭ izbutesc a pune mîna pe tîlhar şi pe la orele 8 seara e adus la prefectură împreună cu un alt tîlhar—Ion Mămăligă,—care se găsea ascuns tot în pod.

Alte amănunte

O mare fierbere domneşte în tot oraşul. Vestea aceasta a ridicat în picioare toate mahalalele.

Stradele gem de lume, toată curioasă de a vedea pe vestiţiĭ bandiţiĭ. Cînd aceştia sînt transportaţĭ de la prefectură la penitenciarul oraşuluĭ, mulţimea enormă,—poate 10000 de oamenĭ,—iĭ conduce parte în urale, parte huiduind şi încercînd să pue mîna pe dînşiĭ.

Cu mare greutate autorităţile aŭ reuşit să restabilească ordinea.

Deja Mărunţelu şi cu banda luĭ, de cînd părăsise împrejurimele Capitaleĭ, comisese patru tîlhăriĭ în Dolj, două tîlhăriĭ în Romanaţĭ şi două tîlhăriĭ şi un omor în Gorj.

Se zice că D. procuror Lilovicĭ, care instrueşte afacerea luĭ Zdrelea şi Ciompoeru, ar fi plecat din Capitală la Craiova ca să dea concursul săŭ parchetuluĭ de-aicĭ.

* * *

Denunţătorul care a pus pe autorităţĭ pe urma tîlharilor, a primit o recompensă de 2000 de leĭ.

* * *

Se zice că Mărunţelu n'a voit să se predea de cît numaĭ după ce a fost grav rănit la umăr de un glonţ.

Cînd sergenţiĭ de oraş şi soldaţiĭ aŭ pătruns la el în pod, Mărunţelu s'a aruncat în genunchĭ înaintea lor, rugîndu-ĭ să nu-l omoare că el se predă.

A se vedea a doua corespondenţă la pag. III.

Iob.

CUŢITUL LA OS

Uniĭ din arendaşiĭ statuluĭ cer să li se scadă arenzile, alţiĭ fug peste graniţă, iar alţiĭ nu maĭ vor să concureze la noile moşiĭ scoase în licitaţie.

E învederat lucru că una din pricinile care daŭ naştere celor spuse maĭ sus, e şi criza grozavă care bîntue pieţele noastre de export.

Sînt însă şi alte pricinĭ, poate mult maĭ însemnate, care fac pe arendaşĭ să fugă de moşiĭ ca dracul de tămîie: *ţărănimea noastră e redusă la starea cea maĭ neagră de sărăcie.*

Arendaşiĭ, cînd concuraŭ la moşiĭ, nu puneaŭ la socoteală numaĭ ceea ce puteaŭ să scoată din producţia pămîntuluĭ, ci contaŭ şi pe averile ţărăneştĭ, pe care trebuiaŭ să le pape an cu an, prin cea maĭ frauduloasă exploataţie.

Contractele agricole, *toate făcute în contra legeĭ*, sînt un lung şi trist martirologiŭ, în care se poate vedea împilarea şi ruina unuĭ popor de cincĭ milioane, făptuită de o mînă de vampirĭ nesăţioşĭ.

Vitele, păsările, mîncarea din gură pînă şi zestrea femeilor, aŭ fost răpite ţăranilor.

In bordeile pustiĭ pînă şi de paturĭ, neagra mizerie ţine tovărăşie unuĭ popor ruinat, chinuit, istovit.

Sînt sute de sate în care miĭ de familiĭ, nu numaĭ c'aŭ perdut tot ce aveaŭ, dar sînt îndatorate pe anĭ întregĭ fără să-şĭ poată agonisi din muncă măcar traiul zilnic.

Arendaşiĭ nu maĭ aŭ ce răpi acestor spectre omeneştĭ, acesteĭ populaţiĭ nomade pe alocurea, istovite pretutindene.

Iată de ce arenzile descresc şi vor maĭ descreşte încă.

Vom maĭ reveni asupra chestieĭ acestia.

I. Th.

NOUL MINISTRU DE RĔSBOIU

In fine, după o ceartă de cîte-va sĕptămînĭ, după refuzul generaluluĭ Barozzi, guvernul a găsit un general, care să ia portofoliul ministeruluĭ de rĕsboiŭ. E generalul Constantin Poenaru, comandantul divizieĭ din Tîrgovişte.

Generalul C Poenaru abia a împlinit 54 de anĭ. A intrat în armată în 1859 şi în 1861 a primit rangul de sublocotenent. Cînd s'a deschis rĕsboiul în contra turcieĭ a fost înaintat la gradul de locotenent colonel, iar după rĕsboiŭ în 1880, a fost înaintat la gradul de colonel. In 1891 a fost înaintat general pentru meritul *de a fi fost unul din coloneliĭ, carĭ 1887 aŭ pregătit acel* pronunciamento, *care a contribuit în prima linie la căderea luĭ Ioan C. Brătianu.*

Vom reveni în curînd maĭ pe larg asupra numireĭ D-luĭ general Poenaru la miniterul de rĕsboiŭ, arătînd ce va deveni criza care bîntue armata sub noul ministru.

DOĬ PE UN TRON

Nu ştiţĭ că ţarul tuturor Rusiilor împarte tronul săŭ cu un oare-care *Tscherewin* (ciudat nume). Iată ultima descoperire pe care o datorăm confraţilor de la *Timpul.*

In adevăr, în unul din numerile sale din urmă acest ziar ne spune că:

Deja de un timp îndelungat generalul Tscherewin este cea maĭ de încredere persoană în jurul Ţaruluĭ şi *la suirea sa pe tron a fost* ajutorul generaluluĭ Ignatieff, pe atuncĭ ministru de interne.

Bietul general Cerevin, însărcinat cu serviciul siguranţeĭ Ţaruluĭ, îĭ va el oare nevoit să supravegheze şi pe acest Tscherevin, care s'a vîrît şi el aşa tam-nesam alăturĭ de ţar pe tronul Rusieĭ?

Rad.

ASUPRA MAROCULUĬ

Complicaţiile interioare. — Un cadavru şi corbiĭ asupra luĭ. — Rivalităţile. — Ce zic englejiĭ. — Cheile Mediteraneĭ

In Maroc a început iar să miroasă a cadavru, şi corbiĭ europenĭ, în formă de vapoare cuirasate şi necuirasate, aŭ şi început să se adune de jur împrejur, cu lăcomia ţinută în frîŭ numaĭ de rivalitatea reciprocă.

Sultanul Mulei Hassan a murit fără veste, acum zece zile, cînd tocmaĭ ieşise ca după obiceiŭ, înaintea cortuluĭ să-şĭ împartă poruncile. A murit, se zice, otrăvit; de cine însă? nu ştie să spună nimenĭ.

Marele vizir Gharnid Mohamed anunţînd tabereĭ moartea Sultanuluĭ, a proclamat de urmaş al luĭ pe Abdul Aziz, al doilea fiŭ al răposatuluĭ, astă-zĭ un adolescent de 16 anĭ.

Ordinea succesiuneĭ în Maroc e în adevăr aceasta: fie-care domnitor, înainte de a muri, desemnează dintre membriĭ familieĭ sale pe succesorul săŭ. Mulei Hassan nu putea să sufere pe fiul săŭ prim născut Mulei Mohamed, despre care se zice că e un om extraordinar de crud. Chiar şi acum de curînd ar fi fost aruncat de tatăl săŭ în închisoare pentru cruzimile sale. Fiul favorit al Sultanuluĭ era tînărul Abdul Aziz, fiul uneĭ cercheze, astă-zĭ proclamat Sultan şi deja recunoscut de cele maĭ multe puterĭ.

Totuşĭ, aceste puterĭ se pare că speră şi se tem în acelaş timp că lucrurile nu se vor linişti cu atîta în Maroc şi că Mulei Mohamed va porni împotriva frateluĭ săŭ un războiŭ care să răscolească tot Marocul şi *să ofere ast fel pretextul uneĭ intervenirĭ a puterilor* «interesate» *în Maroc.*

Speră, fiind-că toate ar pune bucuros mîna pe cîte o bucăţică de Maroc; se tem, fiind-că la ast-fel de împărţelĭ împăcarea nu se face în tot-d'auna lesne şi cu binişorul... şi aci sînt nu maĭ puţin de patru «interesaţĭ»: Franţa şi Italia ca puterĭ aşa zicînd vecine cu Marocul, Englitera cu vecinul Gibraltar şi maĭ ales biata Spanie, care cică tocmaĭ avea să încaseze cincĭ milioane de pesetas, conform tratatuluĭ de pace încheeat cu Marocul după atacurile de la Melilla.

Aceste cincĭ milioane maĭ ales sînt foarte primejduite. Şi dacă pentru a şi le asigura, Spania ar vrea să-şĭ întindă posesiunile în Maroc, — e sigur că cele-alte puterĭ s'ar grăbi imediat să invoace drepturile sfîntuluĭ Echilibru — ceea-ce în limba obicinuită însemnează că: dacă baţĭ tu pe Marocanul tăŭ, îl bat şi eŭ pe al meŭ.

Ziarele engleze şi vin deja cu propunerea ca puterile europene să se învoiască să alunge dinastia şerifilor (urmaşĭ luĭ Mahomed) din Maroc. Ce să pună în loc, nu spun; aceasta pare a se înţelege de sine.

De alt-fel însă aceste ziare îşĭ daŭ un aer destul de dezinteresat. Marocul, zic ele, n'are altă importanţă, decît că spre miază-noapte formează cheia măriĭ Mediterane. Englitera n'are nevoe de această cheie (are alta), *însă cu condiţie ca nicĭ cele-l'alte puterĭ să n'aibă nevoie de dînsa.*

Dar vezĭ ăsta o să fie boclucu că cele-l'alte puterĭ cam jinduiesc la aceast cheie.

Vest.

EXPLOZIĬ. — INUNDAŢII

(Prin fir telegrafic)

Tropan, *5 Iunie. — Numărul victimelor din Karvin, constatat pînă în acest moment, este de 232, între carĭ 128 morţĭ. In operaţiunile de scăpare aŭ peril pînă acum 25 de persoane şi s'aŭ rănit 10. Ceĭ 128 minerĭ omorîţĭ eraŭ însuraţĭ şi aveaŭ copiĭ.*

Inmormîntarea a 19 corpurĭ găsite pînă acum s'a făcut după amiază.

— S'aŭ produs marĭ inundaţiĭ în teritoriile Vistuleĭ şi Oderuluĭ. Treĭ podurĭ de pe Vistula aŭ fost ridicate. Podul căiĭ ferate în apropiere de Teschen este în pericol: comunicaţiile sînt întrerupte.

Oraşul Schwarzwasser şi împrejurimile sale sînt ameninţate. S'aŭ trimes trupe şi pompierĭ într'ajutor. Ploaia a încetat; apele rîurilor încep a scădea.

HOLERA

(Prin fir telegrafic)

St. Petersburg, *5 Iunie. — «Buletinul holereĭ» (de la 3 la 9 Iunie).*

Varşovia, *5 Iunie. — 13 cazurĭ, 9 decese; ţinutul Varşovieĭ, 45 cazurĭ, 25 decese; Podolia, 2 cazurĭ, 1 deces; Radom, 5 cazurĭ, 4 decese; Tula, 8 cazurĭ, nicĭ un deces; Petrikan, nicĭ un caz noŭ, un deces; Plotzk (de la 27 Maiŭ la 2 Iunie) 30 cazurĭ, 17 decese). La Kowno, nicĭ un caz noŭ, nicĭ un deces.*

ATENTATUL CONTRA LUĬ CRISPI

Roma 5 Iunie.

Azĭ după amiazĭ un tînăr a tras un foc de revolver asupra D luĭ Crispi, care se ducea în trăsură la Cameră. D. Crispi nu a fost atins; el a rămas foarte liniştit şi a făcut să se aresteze culpabilul.

Acesta avea în mînă două revolvere fie-care încărcat cu cîte un foc. El se chiamă Paul Sega de Lugo (Romagna); are etatea de 25 anĭ; el se pretinde tîmplar şi aparţine unor societăţĭ anarchiste. Declară că a sosit în timpul dimineţeĭ la Roma şi că a venit într'adins ca să omoare pe D. Crispi; îĭ pare răŭ că nu a reuşit.

Regele a trimis pe primul săŭ aghiotant ca să exprime D-luĭ Crispi părerile sale de răŭ de atentat şi să-l felicite că a scăpat.

Senatul şi municipalitatea din Roma aŭ făcut să se exprime sentimente analoage.

In timpul seriĭ, Regele şi prinţul moştenitor s'aŭ dus să facă vizită D-luĭ Crispi pe care l'aŭ sărutat. Regele a zis că ştirea acestuĭ atentat ĭ-a produs aceeaşĭ durere ca şi cum lovitura ar fi fost îndreptată în contra vre-uneĭ persoane a familieĭ sale.

Mulţimea a aclamat pe Regele şi pe prinţul de Neapole. A strigat de asemenea: «Jos asasinul! Trăiască Crispi!»

Ziarele fără deosebire de partid condamnă atentatul. Ele zic că Sega a fost expulzat în 1892 din Marsilia pentru anarchism; el a sosit alaltă-erĭ la Roma.

Mulţimea s'a dus în timpul seriĭ înaintea caseĭ D-luĭ Crispi şi a aclamat în mod călduros pe primul ministru. Acesta a eşit la balcon şi a mulţumit; a rugat mulţimea ca să se risipească în linişte.

Intrînd la Cameră, D. Crispi a fost obiectul unor ovaţiunĭ entusiaste. El a fost foarte mişcat; a mulţumit pentru această manifestaţie a căreĭ amintire va rămîne în tot-d'auna adînc gravată în inima sa. A adăogat că nicĭ ameninţările, nicĭ ofensele nu-l vor face să devieze de la datoria sa. (Aplause prelungite).

Preşedintele a condamnat atentatul în numele Camereĭ şi a urat ca D. Crispi să trăiască anĭ mulţĭ pentru binele patrieĭ.

DIN FOCŞANI

(Corespondenţă specială a ziarului *Adevĕrul*)

Hoţiĭ la Primărie.—Ploae cu trăsnete.

Hoţiĭ la Primărie

D. inspector financiar Constantinescu a venit ca să cerceteze de-aproape delapidările fostuluĭ sub-casier Mironescu. S'aŭ descoperit foarte marĭ neregularităţĭ în casa primărieĭ. Casierul a fost imediat înlocuit cu D. Gh. Potop.

Se zice că maĭ mulţĭ funcţionarĭ sînt amestecaţĭ în această necinstită afacere.

Ploae cu trăsnet

In ziua de 1 Iunie a căzut asupra oraşuluĭ o ploae cu piatră. Fulgerile se urmaŭ foarte dese şi puternice.

Trăsnetul a căzut pe un coş al caseĭ D-neĭ Dănuleţ; nu s'a întîmplat niciĭ un accident de persoane.

Foc.

V. KOROLENKO

Din jurnalul unuĭ călător Siberian

DEGETUL DRACULUI

II

La staţia postală ***, la care ajunseĭ seara, nu se găseaŭ caĭ.

— Ah, iubite Ivan Semenovicĭ, îmĭ zise şeful staţieĭ, un Domn bătrîn şi gras, cu care facusem cunoştinţă în desele mele călătoriĭ şi cu care mă împrietenisem, — ascultă sfatul meŭ, nu pleca noaptea, lasă să maĭ aştepte baniĭ! Viaţa doar e maĭ scumpă de cît baniĭ streinĭ. Pe aicĭ, pe o sută de verste împrejur, procesul D-tale e în gura tuturor; tot asa suma cea mare de banĭ, pe care o ducĭ cu D-ta. Paserile de pradă şi-or fi părăsit cuibul... D-ta aĭ fi pentru ele o pradă bine venită... Remiĭ aicĭ peste noapte.

De şi eram pe deplin înţeles cu oportunitatea acestuĭ sfat, totuşĭ nu puteam să-l urmez.

— Trebue să plec... Te rog trimete după caĭ.

— Ah, încăpăţînatule! Atuncĭ cel puţin am să-ţĭ caut un vizitiŭ, pe care să te poţĭ bizui. El o să te ducă pînă la B. dar acolo va trebui să miĭ peste noapte. Drumul duce doară de acolo pe la «Degetul Draculuĭ». E un loc pustiŭ, selbatec şi poporul nu e maĭ de soiŭ... Aşteaptă cel puţin să se lumineze.

După o jumătate de ceas şedeam în trăsură şi plecaĭ însoţit de blagoslovenia şi sfaturile prietenuluĭ. Caiĭ odihniţĭ mergeaŭ bine şi vizitiul, îmbunat de perspectiva unuĭ bacşiş bun, goni tot drumul cît putu. Ajunserăm curînd la B.

— Unde mă ducĭ? întrebaĭ pe vizitiŭ cînd ajunserăm la B.

— La prietenul meŭ, gazdă de chirigiĭ; e un ţăran de treabă. Trecurăm pe lîngă maĭ multe bordee dărăpănate şi ne oprirăm în sfîrşit la poarta caseĭ unuĭ ţăran maĭ cuprins se vedea. Un om bătrîn, cu barba sură, cu înfăţişarea respectabilă ne ieşi înainte cu un felinar în mînă. El ridică felinarul în sus, mă măsură cu ochiĭ-ĭ slabĭ şi zise pe urmă liniştit:

— Ah, Ivan Semenovicĭ! Se vede că aŭ vorbit drept oameniĭ carĭ aŭ trecut adineaorĭ pe aicĭ; «O să treacă îndată împuternicitul Kudinowilor venind de la tîrg. Pregăteşte-ĭ caĭ.» — Dar ce vă pasă vouă? i-am întrebat eŭ. Poate că va mîne aicĭ. Noaptea nimenĭ nu umblă cu plăcere.

— Ce fel de oamenĭ eraŭ aceia? îl întrerupse vizitiul meŭ.

— Dracu-ĭ cunoaşte! Se vede niscaĭ paseri de pradă! Aşa mi s'aŭ părut mie. Tîrgoveţĭ arătaŭ să fie, dar cine nu ştiŭ. Cine să-ĭ cunoască pe toţĭ? Tu, Domnule, miĭ doar aicĭ peste noapte, nu?

— Nu, fă rost de caĭ, te rog, şi cît poţĭ de curînd!ziseĭ eŭ cu totul nemulţămit de zvonul venit înaintea mea.

Bătrînul statea la gîndurĭ.

— Intră în odae, ce staĭ în tindă?.... Vezĭ asta-ĭ pricina, nu se capătă îndată caĭ. Acum treĭ zile s'aŭ dus ceĭ din urmă la tîrg. Ce-ĭ de facut? Ascultă. Domnule, dormĭ aicĭ!

Neizbînda asta nouă îmĭ era foarte neplăcută. In vremea asta înnoptase bine şi încă o noapte aşa de mohorîtă şi de întunecoasă, cum numaĭ în Siberia se poate vedea după o zi urîtă de toamnă. Cerul era cu totul acoperit de norĭ aşa că abia se putea vedea cum pluteaŭ pe sus grămezĭ marĭ, ameninţătoare, informe pe cînd jos domnea un întuneric nepătruns; nu-ţĭ puteaĭ vedea nicĭ mîna dinaintea ochilor. O ploae măruntă şi rece cădea şi mişca cu un fosnet ciudat frunzişul rar al copacilor. In pădurea deasă se iscă un şopot lin şi un susur tainic.

Şi totuşĭ trebuia să plec. Intraĭ în casă şi rugaĭ pe gazdă să caute îndată caĭ şi un vizitiŭ destoinic.

— Domnule, zise el clătinînd din capu-ĭ cărunt, daĭ singur peste nenorocire şi încă pe o noapte ca asta! Un întunerec curat egiptean!

In odae intră vizitiul care mă adusese şi începu să vorbească în şoapte cu gazda.

Incă o dată mi se adresară amîndoĭ cu rugămintea ca să rămîn. Eŭ însă rămăseĭ neînduplecat. Eĭ şoptiră, spuseră maĭ multe nume, se certară.

— Bine, zise vizitiul şi supunîndu-se în potriva voinţeĭ sale vorbelor gazdeĭ adaose: — O să-ţĭ caut caĭ în satul vecin.

— Nu se poate găsi maĭ aproape?... O să treacă prea multă vreme.

— Nu, zise vizitiul şi gazda, adaose cu supărare:

— Ce te grăbeştĭ aşa? Ştiĭ vorba: «Graba strică treaba». Aĭ răbdare!

Vizitiul se duse după paravanul care despărţea odaia în două şi se îmbrăcă. Gazda intră la dînsul şi începu să-ĭ explice ceva cu glasul săŭ slab, bătrînesc. Eŭ cădeam de somn.

— Eĭ, auziĭŭ glasul la uşă acuma, spune «Ucigaşuluĭ» să se grăbească .. Doar n'are răbdare.

Indată după asta auziĭŭ tropotul unuĭ cal care se depărta în goană.

Ultimele cuvinte ale bătrînuluĭ îmĭ goniră somnul. Mă aşezaĭ la foc şi chibzuiĭŭ. Pe o noapte întunecoasă, pe locurĭ streine între oamenĭ streinĭ, vorbele astea neînţelese, în sfîrşit cuvîntul cel tainic din urmă—nerviĭ îmĭ eraŭ aţîţaţĭ.

După un ceas resunară în apropiere zurgalăiĭ uneĭ troice, care se opri curînd la poartă. Imĭ luaĭ puţinul bagaj şi ieşiĭŭ afară.

Pe cer se făcuse oare-care lumină. Noriĭ alergaŭ parcă voiaŭ să ajungă maĭ curînd la adăpost. Ploaea încetase; numaĭ din cînd în cînd cădeaŭ pieziş stropĭ marĭ—pădurea foşnea. Intru întîmpinarea zileĭ ce se apropia, se ridica un curent de aer rece.

Bătrînul mă însoţi cu felinarul şi, mulţămită aceşteĭ împrejurărĭ, putuĭ să îmĭ văd birjarul. Era un ţăran nemăsurat de nalt, voinic, spătos, un uriaş în toată puterea cuvîntuluĭ. Faţa-ĭ era liniştită, serioasă şi avea pe dînsa întipărită expresia aceea, pe care o imprimă o simţire adîncă şi gîndurile grele, negre. Ochiĭ cătaŭ liniştit, sigur şi serios.

Drept vorbind, îmĭ veni acuma gîndul să trimit pe colosalul meŭ vizitiŭ acasă şi să rămîn peste noapte la bătrîn—însă numaĭ o clipă. Imĭ pipăiĭŭ revolverul şi mă aşezaĭ în trăsură. Vizitiul meŭ aşeză pătura şi se urcă încet pe capră.

— Ascultă, «ucigaşule», maĭ zise bătrînul, bagă de seamă! Ştiĭ singur...

— Ştiŭ, răspunse el şi dispărurăm în întunerecul nopţeĭ.

(Sfîrşitul în No. viitor).

PLANURILE PAPEI

Paris, 3 Iunie. — *L'Univers* află din Roma că enciclica ce trebue să apară în curînd va conţine o «foarte frumoasă expunere a actelor şi scopurilor pontificatuluĭ actual». Un capitol special este consacrat Orientuluĭ şi uniriĭ celor două bisericĭ. Papalitatea—zice enciclica — nu este nicĭ latină, nicĭ greacă, ci universală.

Enciclica promite apoĭ «disidenţilor» autonomia şi privilegiile celor d'intîiŭ secole. Invită toate bisericele creştine pentru a reveni la unire.

L'Univers zice că archiepiscopul de Mohilev va fi mijlocitorul între Papa şi Ţarul.

STIRI TELEGRAFICE

Paris, 3 Iunie. — Comisiunea de anchetă extra-parlamentară a marineĭ s'a întrunit azĭ şi s'a înţeles asupra listeĭ definitive a concluziunilor în privinţa cuirasatuluĭ «Magenţa».

Aceste concluziunĭ, de şi fac să reiasă defectele vasuluĭ «Magenţa», stabilesc că aceste defecte sînt comune generalităţeĭ bastimentelor de războiŭ ale tuturor naţiunilor.

Berlin, 3 Iunie. — Impăratul a trecut în revistă trupele destinate pentru Africa.

Cu începere de azĭ este interzis (de cine? N. R.) cafenelelor şi restaurantelor să închirieze sălile lor pentru întrunirĭ socialiste sub pedeapsa de o amendă de 5000 de mărcĭ pentru ceĭ dintîiŭ şi de 500 pentru ceĭ d'al doilea.

STIRĬ MARUNTE

Sîmbătă seara amicul nostru C. D. Anghel şi-a desvoltat la Clubul muncitorilor conferinţa sa despre *Criminalitate*. Conferenţiarul a avut un succes foarte mare.

Această importantă conferinţă amicul nostru o va ţine în curînd şi la cercul studiilor sociale din Capitală.

*
* *

Sîntem informaţĭ că la Băile de la Strunga, lîngă T.-Frumos, s'a făcut instalaţiunĭ noĭ pentru idroterapie şi apele de pucioasă.

Căderea apeĭ, pentru idroterapie este de 12 metri. Apele sulfuroase se încălzesc în cursul lor către bae, fără să fie expuse aeruluĭ, pînă în bae.—Baia de pucioasă este urmată de sudaţie în saloane cu aer cald şi de duşĭ de diferite temperaturĭ.

*
* *

Comitetul clubuluĭ ofiţerilor în rezervă face cunoscut D-lor amatorĭ că în ziua de Mercurĭ 8 Iunie orele 10 — 12 dimineaţa se vor vinde toate chioşcurile cu toate decorurile precum: prăjinĭ, steagurĭ steguleţe, etc., pe preţurĭ foarte avantagioase.

*
* *

In ziua de 12 Iunie societatea *Viitorul* a lucrătorilor tinichigiĭ din Capitala va da o serbare cîmpenească la Vila Băicoianu de la Filaret.

*
* *

Duminecă a avut loc în grădina şi palatul Ateneuluĭ serbarea şi balul organizate în folosul societăţeĭ studenţilor sub patronagiul D-neĭ Eufrusina Catargiu.

INFORMAŢIUNI

Armonie liberală

Liberaliĭ de la centru sînt hotărîţĭ să dea sfoară în ţară ca partidul să nu lupte la alegerile comunale ce se apropie.

Asta de frică, ca nu cum-va căzînd, să nu se descurajeze partizaniĭ pentru viitoarele alegerĭ legislative.

Faptul acesta însă nemulţumeşte grozav pe mulţĭ liberalĭ din provincie, carĭ nădăjduiaŭ să se aleagă prin maĭ multe consiliĭ comunale.

*
* *

In cas de vor lupta însă, liberaliĭ sînt hotărîţĭ să prezinte în capitală o listă în cap cu D. Pallade.

Asta ca să i se facă în ciuda D-luĭ Fleva.

Neînţelegerĭ ministeriale

Consiliul de miniştri ce s'a ţinut Sîmbătă seara n'a putut să hotărască nimic asupra persoaneĭ, care urma să ia portofoliul ministeruluĭ de răsboiŭ. Imputările şi recriminaţiunile reciproce s'aŭ accentuat cu o violenţă neobicĭnuită.

D. L. Catargiu a părăsit consiliul declarînd că nu maĭ poate ţine nicĭ un moment interimatul ministeruluĭ de răsboiŭ din cauză că sînt o mulţime de afacerĭ importante şi urgente, pe care nu vrea şi nu le poate resolva.

*
* *

Regele văzînd că nu e chip să se aplaneze neînţelegerile dintre miniştri, a chemat pe generalul Poenaru şi l'a însărcinat cu portofoliul ministeruluĭ de războiŭ.

D. general Poenaru a hezitat la început, dar în faţa insistenţelor Regeluĭ a declarat că primeşte portofoliul cu condiţiunea ca afară de Rege nicĭ unul dintre miniştri să nu se amestece în afacerile armateĭ şi ale departamentuluĭ săŭ.

*
* *

Numirea D-luĭ general Poenaru va apare în Monitorul Oficial *de mîine.*

Alegerea de la Buzăŭ

Duminecă 5 Iunie s'aŭ făcut la Buzăŭ alegerĭ pentru colegiul I al consiliuluĭ judeţean. Eraŭ marĭ şi adîncĭ desbinărĭ printre guvernamentalĭ: senatorul Picleanu, şi deputaţiĭ Hristodorescu şi Georgescu, în fruntea unuĭ grup de nemulţumiţĭ, hotărîseră să lupte în unire cu colectiviştiĭ.

D. Marghiloman, ministrul de justiţie, fiind om cu mare influenţă în localitate, s'a dus acolo să sprijine cu autoritatea sa lista guvernuluĭ primejduită.

Lupta a fost teribil de înverşunată. La despoerea scrutinuluĭ era, printre cele d'intîĭ bilete, unul îndoit numaĭ în două, favorabil guvernuluĭ. In urma sgomotuluĭ făcut de colectiviştiĭ din sală, biroul l'a anulat.

Insă spre marea mirare şi stupefacţie a colectiviştilor, aŭ maĭ eşit din urnă încă 85 de bilete îndoite în două, toate însă favorabile listeĭ liberale. Biroul le-a anulat, iar colectiviştiĭ aŭ tăcut, căcĭ n'aveaŭ încotro.

Rezultatul final a fost următorul:

Lista guvernuluĭ	188	voturĭ.
Opoziţia . . .	184	„
Anulate . .	**108**	„

Guvernul a izbutit graţie numaĭ voturilor anulate.

Faptul e viŭ comentat la Buzăŭ şi nimenĭ nu poate găsi explicaţia număruluĭ cel mare de bilete îndoite în două.

E din prostia alegătorilor saŭ vr'o manoperă fină de-a guvernuluĭ, manoperă de ultima oră?

Regele pleacă la 20 Iunie la băile de la Ragaz, în Alpĭ, unde va sta aproape două lunĭ.

In cursul acesteĭ săptămînĭ se va hotărî numirea succesoruluĭ D-luĭ Mişu Deşliu la secretariatul general al ministeruluĭ de interne.

In *Monitorul* de Duminecă se publică decretul prin care generalul de brigadă Dona Nicolae, comandantul corpuluĭ I de armată, *e trecut în poziţie de retragere din oficiŭ* pe ziua de 5 Iunie.

Generalul Dona a împlinit la 7 Aprilie trecut 40 de anĭ de serviciŭ militar.

D. Take Ionescu s'a reîntors de la Craiova la Sinaia.

D. P. P. Carp a plecat din noŭ la Constanţa. Cînd s'o întoarce se întîmplă iar criză ministerială, căcĭ, după cît pare, aerul de Mare are darul de a-ĭ zădărî grozav gărgăuniĭ şi sticleţiĭ din cap.

O hoţie la Ministerul cultelor

La Ministerul Cultelor s'a descoperit zilele astea o hoţie îndrăzneaţă.

Un sub-şef de biuroŭ Olteanu, a făcut o adresă către Casa de Depunerĭ, iscălind fals pe secretarul ministeruluĭ Laurian şi dîndu-ĭ un număr închipuit, adresă prin care cerea să se plătească nişte recipise din fondul extenporalelor, adică a examenilor particulare, în sumă de leĭ 600. — La Casa de depunerĭ, adresa aceasta prezintată de un domn Căciulescu a părut suspectă şi s'a cerut lămurirĭ la Minister, unde s'a descoperit îndată frauda.

Funcţionarul abuziv a fost îndată destituit şi dat judecăţeĭ.

Din cercetarea făcută nu s'a lămurit însă un lucru: dacă semnătura şefuluĭ contabilităţeĭ Ministeruluĭ Cultelor, cu care adresa era contrasemnată, era şi ea falsificată orĭ nu.

Unele ziare spun că era falsificată şi ea, noĭ însă ştim că comptabilul a declarat de maĭ multe orĭ că semnătura din acea adresă e a sa proprie, dar că a semnat'o din nebăgarea de seamă avînd multe hîrtiĭ de rezolvat.

Care e adevărul? Dacă adresa e iscălită de propria mînă a contabiluluĭ, lucrul se complică, căcĭ multe se zvonesc.

Orĭ-cum, faptul chiar că recipisele în loc de a se afla în Casa de fer a comptabiluluĭ eraŭ în mîinele luĭ Olteanu—e bănuitor.

Cerem dar pentru ca să se risipească bănuelile să se numească o anchetă serioasă la comptabilitate şi o comisiune de experţĭ caligrafĭ pentru examinarea adreseĭ.

Dacă nu ni se va satisface cererea, vom reveni dînd detaliĭ maĭ precise şi foarte ciudate.

*
* *

Olteanu, a fugit cînd a văzut că i s'a înfundat. — Poliţia e pusă în urmărirea luĭ şi speră să reuşască în curînd să-l prindă.

D. Neniţescu, inspector şcolar, a inspectat zilele trecute şcoalele din Tîrgovişte şi Pucioasa.

Cu această ocaziune inspectorul şcolar a constatat că într'o mahala din Tîrgovişte se află vr'o 2000 de sîrbĭ aĭ căror strămoşĭ s'aŭ aşezat acolo încă din vremea luĭ Mihaiŭ Viteazul; cu toate acestea, atît aceştĭ sîrbĭ cît şi copiiĭ lor, nu cunosc de-fel limba romînă.

D. Neniţescu a propus ca noua şcoală ce se înfiinţează în Tîrgovişte să fie construită în centrul mahalaleĭ sîrbeştĭ pentru ca copiiĭ acestor sîrbĭ să înveţe limba romînă.

Excedentul budgetar în exerciţiul 1893—94 a fost de treĭ milioane şi jumătate de leĭ.

In budgetele diferitelor ministere s'a făcut o economie de 175,000 leĭ. Economiile cele maĭ marĭ s'aŭ făcut la poliţia Capitaleĭ. S'aŭ cheltuit peste prevederile budgetare la ministerul instrucţieĭ.

In corpul technic, dependent de ministerul lucrărilor publice, s'aŭ făcut pe ziua de 10 Maiŭ următoarele înaintărĭ:

La gradul de inginer şef clasa I, a fost înaintaţĭ D-niĭ Costescu A., Danielopol Victor A., Panait Gheorghe.

La gradul de inginer ordinar clasa I D-niĭ: Frunză Gh. Teişanu Justinian, Argintoianu, Stonescu A., Cristea Ion P.,

FOIŢA ZIARULUI *ADEVERUL*

159

TAINELE NOPTEI

DE

M. E. BRADDON

LXXIX

Explicaţia luĭ Reginald Falkner.

— Ceea ce nu veĭ putea nicĭ o dată, răspunse Clara. Sînt unele rănĭ ce nu se vindecă, de aceea să nu maĭ vorbim de trecut, D-le Falkner. Viaţa mea a fost aşa de plină de încercărĭ, atîtea evenimente s'aŭ succedat de la fuga mea din castelul Beaumorris, în cît uitasem aprope epoca asta de suferinţe.

— Miss Melville, ascultă-mă, fie-ţĭ milă; te rog, chiar de ar fi să mă opreştĭ de a maĭ da pe urmă ochĭ cu D-ta. Cînd ne-am întîlnit în Normandia, eram victima uneĭ iluziunĭ, combinată de intriga unuĭ infam, a căruĭ urmă n'am putut-o găsi încă. Chiar în seara în care ne-am despărţit la uşa Opereĭ, m'am întors îndată acasă, după ce mi-am luat seara bună de la D-ta; cel dintîiŭ lucru pe care l-am găsit pe masă, fu un plic pecetluit.

Clara şi cu Reginald se aflaŭ acuma pe o stradă liniştită, care ducea spre Tamisa.

Plicul acesta, adresat mie, îmĭ era trimes de un prieten anonim. Judecă durerea mea cînd l-am deschis; el conţinea şase scrisorĭ scrise de o mînă prietenă şi cunoscută; le crezuĭ scrise de D-ta, Claro.

— De mine? strigă copila, ele eraŭ fără îndoială opera imfamuluĭ, care a trimis tateĭ o scrisoare ca din partea mea şi care a fost cauza atîtor rele.

— Scrisorile eraŭ adresate luĭ sir Frederick Beaumorris şi respiraŭ sentimente aşa de josnice, în cît amorul meŭ se schimbă în dispreţ. Cuvintele acestea, de care-mĭ aduc aminte pentru că-mĭ ardeaŭ creeriĭ, eraŭ scrise în interiorul plicuĭ:

«D. Reginald Falkner se interesează foarte mult de Clara Melville. Scrisorile aci alăturate, îĭ vor dovedi pînă la ce punct fata aceasta e vrednică de simpatia sa».

— O cerule! strigă Clara, cum pot să existe asemenea infamiĭ!

— Scrisorile făceaŭ aluzie la o fugă proectată la castelul luĭ sir Frederick în Normandia. Ne voind totuşĭ să condamn fără a verifica faptele, m'am dus în Normandia şi am aflat de la servitorul baronetuluĭ, că o tînără engleză locueşte în castel şi descrierea pe care mĭ-o făcu el mă încredinţă că D-ta eraĭ aceea; întîlnirea noastră pe piaţa din Caen îmĭ confirmă temerile. Credeam că te certaseşĭ cu seducătorul D-tale şi-ĭ părăsiseşĭ casa într'un acces de mînie. Şi acum, Claro, cînd ştiĭ adevărul întreg, poţĭ să mă ierţĭ?

— Te ĭert, răspunse copila grav. Tatăl meŭ însuşĭ a fost înşelat în chipul acesta. Am văzut scrisoarea în care slova mea era atît de bine imitată, în cît am crezut chiar eŭ că e scrisul meŭ. Dar spune-mĭ, D-le Falkner, cum aĭ aflat că scrisorile acelea eraŭ false?

— O scrisoare anonimă mă făcuse să mă îndoesc de D-ta, Claro, o altă scrisoare anonimă îmĭ desvălui adevărul.

— Ciudat! Să am oare şi prietenĭ necunoscuţĭ?

— Probabil, zise Reginald scoţînd din buzunar o scrisoare şi dînd-o Clareĭ.

La cea dintîiŭ ochire scrisul i-se păru strein, dar uitîndu-se maĭ de aproape crezu că maĭ văzuse unde-va slova asta.

Reginald o privea, pe cînd ea citea.

— Cunoştĭ slova asta? întrebă el.

— Nu, şi totuşĭ...

— Ce?

— Mi se pare că am maĭ văzut-o unde-va.

Scrisoarea, de dată proaspătă, începea aşa:

«Dacă Reginald Falkner era sincer în dragostea pe care o arăta Clareĭ Melville, va fi pentru dînsul o mulţămire să afle că ea n'a fost nicĭ o dată nevrednică de iubirea uneĭ inimĭ nobile».

Scrisoarea, destul de lungă de alt-fel, desvăluia motivele care îndemnaseră pe sir Frederick Beaumorris şi înrudirea dintre baronet şi victima sa.

— Am găsit scrisoarea asta la întoarcerea mea de la ţară, aseară şi, fără a pierde un moment, mă duceam la tatăl D-tale, cînd ne-am întâlnit. Şi acum, miss Beaumorris — căcĭ trebue să-ţĭ daŭ numele ce-ţĭ aparţine — spune-mĭ că mă ierţĭ şi că-mĭ daĭ voe să reînoesc cu D-ta legăturile de prietenie, dacă bine înţeles tatăl D-tale aprobă.

Clara nu respunse îndată şi cînd se întoarse cu faţa spre Reginald, el o văzu de o gălbeneală de speriat.

— Ţi-am spus, D-le Falkner, că aşĭ uita trecutul, zise ea în sfîrşit; dar dacă îmĭ ceĭ să reînoim relaţiile noastre, îmĭ ceĭ ce nu pot să-ţĭ acord.

— Nicĭ o dată, Claro?

— Nicĭ o dată.

— Aĭ un motiv pentru a refuza?

— Da.

— Poate aĭ legat vr'o prietenie nouă? Clara plecă ochiĭ fără a respunde.

Emoţiunea o împiedeca de a răspunde la întrebarea luĭ Reginald; ea îşĭ aducea aminte de făgăduiala dată luĭ Antony Verner; se gîndea la tată-săŭ, care poate va fi pus în curînd în stăpînirea drepturilor sale şi ea era prea cinstită pentru a minţi.

— O Clara! strigă Reginald cu un ton de mustrare, am crezut o dată că mă iubeştĭ; văd că m'am înşelat, alt-fel nu m'aĭ fi uitat aşa de curînd.

Se părea că aşteaptă rĕspunsul eĭ, dar ea nu deschise gura. O senzaţie de înăbuşire o strîngea de gît şi n'o lăsa să vorbească.

— Va să zică nu-mĭ remîne nicĭ o speranţă zise Reginald. In cazul acesta, adio Claro, adio pentru tot-d'a-una. Nu te voiŭ maĭ supăra cu prezenţa mea.

El îşĭ scoase pălăria, salută şi se depărtă.

Picioarele-ĭ tremuraŭ Clareĭ par-că nu maĭ voiaŭ s'o ducă pînă acasă, numaĭ cîţĭ-va paşĭ. Emoţiunea o copleşea cu totul şi cînd ajunse acasă, era galbenă ca un mort.

Arthur Beaumorris nu era singur. Antony Verner şedea la ferestra deschisă.

— Dar, Claro! ce aĭ tu? strigă bătrînul eştĭ palidă ca un linţoliŭ.

— Nu e nimica, dragă tată, şopti ea, nimic de cît...

Antony se repezi şi prinse în braţe pe fata leşinată; încă un moment şi ea ar fi căzut jos.

(Va urma).

Caracostea Gh., Başny C., Poenariu D., Bainlescu R., Neamţu N.

La gradul de inginer-şef clasa II D-niĭ: Opran Gh., Puşcariu I., Pavelescu I., Popescu Gr., Mareş A., Galea N.

La gradul de inginer ordinar clasa II Munteanu Gh., Botez S., Bălteanu C., Canănău Tit., Checais A., Arghirescu C., Vasilescu N., Proca A., Urechiă Nestor.

La gradul de inginer ordinar clasa III-a D-niĭ: Vălcanu C., Costea Simon, Nicolau Gh., Dumitrescu C., Leurdeanu Gh., Lupu G., Lipăneanu, Vagner A., Balş G., Rădulescu N., Cristopol I., Cariosi, Buicli şi Mărăcine C.

La gradul de conductor clasa I D-niĭ: Gheorghiu C. şi Stirbulescu Gh.

Aflăm că concursul ce ere publicat pentru 26 Iunie a. c., pentru catedra de cristalografie, mineralogie şi petrografie de la facultatea de ştiinţe din Bucureşti, s'a amînat pentru ziua de 15 Octombre 1894.

In momentul de a pune ziarul sub presă primim din Galaţi următoarea telegramă:

De astă noapte mare incendiŭ în tîrgul noŭ.

Pagube enorme. Amănunte prin poştă.

Corespondent.

La 15 Iunie a. c., se va ţine la Universitatea din Bucureşti concurs pentru catedrele de matematici de la şcoala secundară de fete No. 3 din capitală, şi şcoalele din Bacăŭ şi Caracal.

Tot la 15 Iunie se va ţine la Universitatea din Iaşi, concurs pentru catedrele de iimba romînă cursul inferior de la liceele din Ploeşti şi Botoşanĭ şi de la gimnaziul din Tulcea.

Azi dimineaţă încă un soldat din corpul jandarmilor pedeştri s'a împuşcat.

Desele sinucideri ale soldaţilor din acest corp, de daŭ dreptul să credem că aceşti nenorociţi numai în sinucideri găsesc mijlocul de a scăpa de suferinţele şi barbariile la care de sigur sînt expuşi.

Rugăm autorităţile militare în drept să orînduiască o serioasă anchetă pentru a se dovedi cine sînt călăiĭ carĭ împing pe bieţiĭ soldaţi la asemenea acte de desnădejde, căcĭ nu credem că va putea cine-va să susţină că soldaţiĭ se sinucid de traiŭ fericit.

NOI AMANUNTE
asupra
PRINDEREI LUI MARUNŢELU CU BANDA

(Coresp. part. din Craiova a *Adevĕruluĭ*)

Gazda.—Primele urme.—La Ilie Dragotă.—La via D-luĭ Puţureanu.—Birjarul curajos. Tilharii. — Perchiziţia. — Mărunţelu sub-şef.—Cine e Gheorghe Popa?— Răvaşe de la Mărunţelu. — După bătălie, mu ţĭ viteji...—Versiunĭ falşe.—Cuĭ se datoreşte prinderea tilharilor.

Gazda

Casa, în care aŭ fost prinşĭ Gheorghe Popa cu tovarăşiĭ, e situată în oraş. la o depărtare de 50 de paşĭ de bariera Calafatuluĭ. De o înfăţişare umilită, aproape ruinată, casa are treĭ încăperĭ ;—o iaia din faţă e închiriată unuĭ ipistat al D-luĭ Nae Cincea. Odaia din fund e locuită de proprietarul caseĭ, Ilie Dragotă, un vechiŭ şi vestit hoţ de caĭ. Lîngă odaia acestuia, e o altă încăpere întunecoasă, ce slujise altă dată de grajd saŭ şopron şi în care eraŭ adăpostiţĭ tilhariĭ. Odaia aceasta are o mică ferestrue, ce rĕspunde în camera luĭ Ilie Dragotă ;—uşa n'are broască, ci o simplă verigă şi se închide pe din'afară cu lacăt. Curtea, neîngrădită în fund, dă de-adreptul în arăturile de porumb.

Primele urme

Acum cîte-va săptămînĭ, cîrciumarul din apropiere de via D-luĭ Puţureanu, atrage atenţia poliţieĭ asupra vieruluĭ aceleĭ viĭ, care trimitea adese orĭ pe un copil să cumpere 2 saŭ 3 pachete de tutun de o dată. Poliţia intră în tratative cu vierul, care se bănuia de mult a fi gazdă de hoţĭ. Tratativele acestea întîmpină la început marĭ greutăţĭ, maĭ ales din partea femeeĭ vieruluĭ, care se jura că n'are nicĭ idee de existenţa tilharilor; totuşĭ maĭ la urmă, vierul ispitit de răsplata ce i-se făgăduia şi de o mică arvună ce i-s'a dat, declară că douĭ din tilharĭ : Tumbuluc şi Nicu Stan Pirvu staŭ la Popovenĭ, unde aŭ fie-care cîte o ţiitoare, că Gheorghe Popa şi Mărunţelu vin adesea orĭ la crama vieĭ, că acum o săptămînă se certaseră la împărţirea unor banĭ şi că în fine banda are o organizaţie aşa de serioasă în cît înaintările pe teren se făceaŭ în tot-d'a-una printr'o avant-gardă.

La Ilie Dragotă

Cu toate informaţiile acestea, vierul n'a ştiut nimic despre sosirea tilharilor în oraş. Ilie Dragotă i-a introdus imediat în şopron şi i-a închis cu lacătul pe din afară. Nevasta ipistatuluĭ i-a zărit şi s'a grăbit a anunţa pe bărbatul eĭ, care, profitind de o mică absenţă a luĭ Ilie Dragotă, s'a introdus în odaia acestuia şi a zărit prin ferestrue patru indivizĭ înarmaţĭ, care staŭ la masă şi mîncaŭ. Ipistatul nu pierde vremea şi vesteşte poliţia. Rezultatul, l'am povestit în prima noastră corespondenţă, şi n'avem de adăogat de cît că în momentul cînd uşa a fost deschisă, Gheorghe Popa în genunchĭ, se silea a introduce un cartuş în armă. Glonţul a fost descărcat de Mihaĭ Şchiopu. O bătrînă, sora luĭ Ilie Dragotă, care le slujea de spălătoreasă, încercîndu-se să ia apărarea tilharilor, a fost lovită şi arestată.

La via D-luĭ Puţureanu

La via D-luĭ Puţureanu e o cramă cu un pod în care Mărunţelu practicase o ascunzătóre ingenioasă prin ajutorul unor scîndurĭ mobile, care se ridicaŭ şi se lăsaŭ în jos. Ascunzătoarea nu era cunoscută de cît de vier şi ea a păcălit acum cîte-va săptămînĭ, pe sub-prefectul Brătăşanu, care, pornit cu potera în căutarea bandiţilor, a trebuit să se coboare din pod încredinţat că Mărunţelu nu era acolo!...

Birjarul curagios

Poliţia şi soldaţiĭ, carĭ — în urma denunţăreĭ luĭ Gheorghe Popa — aŭ alergat la via D luĭ Puţureanu, n'aŭ avut curajul să intre în podul unde se găsea ascuns Mărunţelu. A trebuit ca birjarul, care adusese pe poliţiştĭ, să intre, cel d'întiĭ, împreună cu un caporal, pentru ca ceĭ-l'alţĭ să-ĭ urmeze. După descărcarea maĭ multor focurĭ, se aude un lung suspin, ce a făcut să creadă pe ceĭ de faţă, că banditul e rănit. A fost însă o manoperă vicleană, căcĭ imediat 3 focurĭ aŭ pornit din ascunzătoarea în care se găsea. Lupta însă n'a durat mult şi banditul cedind număruluĭ, a fost legat şi adus in oraş.

Un tovarăşĭ al luĭ Mărunţelu, Ion Mămăligea, care — surprins — n'avusese timp să se ascundă, a încercat să fugă. S'aŭ descărcat maĭ multe focurĭ, care nu l'aŭ nemerit; totuşĭ a fost nevoit să se predea.

Tilhariĭ

Pînă acum sînt prinşĭ:

Gheorghe Popa, şeful bandeĭ, înfăţişare robustă, figură prelungă şi simpatică, tînăr cu o mustaţă bine îngrijită;

Niţă Tumbuluc, figură de bandit, cu privirea veşnic încruntată;

Mihaĭ Şchiopu, care servea de bufon al bandeĭ;

Nicu Stan Pirvu, cel maĭ inteligent din bandă, tînăr şi vioĭ, citea adese-orĭ gazete luĭ Mărunţelu, care nu ştia carte.

Ilie Dragotă, gazda şi sora luĭ bătrînă.

Mărunţelu şi *Ion Mămăligea*, o figură hidoasă, ce îţĭ inspiră groază *).

Toţĭ tilhariĭ sînt foarte abătut Tumbuluc are faţa zdrobită de patul uneĭ puştĭ. Mărunţelu are vînătăĭ şi umflăturĭ pe obraz. Toţĭ sînt posomoriţĭ şi vorbesc puţin.

Perchiziţia

In urma perchiziţieĭ ce li s'a făcut, s'a găsit la Mărunţelu un chimir conţinind 80 leĭ; s'a maĭ găsit în sinul luĭ un exemplar din *Adevĕrul* şi anume, numărul ce conţinea «corespondenţa din Craiova», asupra omoruluĭ săvîrşit de tilharĭ la «Hanul Doftoruluĭ». Mărunţelu, care nu ştia carte, aştepta pe Nicu Stan Pîrvu să îl citească.

Mărunţelu, sub-şef

Uşurinţa cu care s'a prins Mărunţelu, ne îndeamnă să credem de adevărat svonul, pe care l'a respîndit chiar poliţia, că Mărunţelu nu juca de cît un rol foarte secundar. Adevăratul şef al bandeĭ, era Gheorghe Popa, care împărţea atribuţiile fie-căruĭ din bandiţĭ. Acest zvon, înjumătăţeşte faima vestituluĭ bandit. Mărunţelu sub-şef!.. Ce ruşine!..

Cine e Gheorghe Popa?

Gheorghe Popa e un ţăran, originar din Valea-Bouluĭ, judeţul Doljiŭ.

Dezertor din armată, el a maĭ fost osîndit, pentru diferite tîlhăriĭ, dar a evadat. Şeful uneĭ bande numeroase, el ajunsese teroarea nu numaĭ a populaţieĭ din Oltenia, dar şi a gazdelor luĭ, pe care le ameninţa cu moartea, dacă lăsaŭ să le scape vre-o vorbă.

Aşa se zice, că vierul care a denunţat întreaga bandă, ar fi declarat poliţieĭ:

— Puneţĭ mîna întîĭ pe Gheorghe Popa, că de Mărunţelu e lesne!

Poliţia a răspîndit chiar zvonul că pe Mărunţelu îl avea în mînă de cîte-va zile, dar că nu l'a prins, de frică să nu le scape Gheorghe Popa.

Răvaşe de la Mărunţelu

Cu cîte-va zile, înainte de prinderea bandiţilor, o sumă de răvaşe iscălite «Mărunţelu» circulaŭ prin oraş. Printr'o curioasă coincidenţă, cea maĭ mare parte din ele, vesteaŭ o călcare pentru seara zileĭ în care aŭ fost prinşĭ.

După bătălie, mulţĭ vitejĭ

Toţĭ comisariĭ, ipocomisariĭ şi gardiştiĭ, pozează în eroĭ. După cum spune Jupan, «fie-care centimetru din eĭ, e un metru de eroŭ». Maĭ toţĭ aŭ gulerul saŭ hainele stropite cu sînge şi fie-care se laudă, că el e cel care a dat piept cu tilhariĭ. Un glumeţ, afirmă că a văzut pe uniĭ, băgîndu-şĭ degetul în nas, să curgă sînge. Adevărul e, că prefectul Girleşteanu şi poliţaiul Baitler aŭ desfăşurat multă activitate şi aŭ dovedit mult curaj.

Versiunĭ falşe

Toată noaptea şi chiar a doua zi după prinderea tilharilor, grupurĭ-grupurĭ staţionaŭ pe stradele principale ale oraşuluĭ, comentind în tot felul prinderea tilharilor. O mulţime de versiunĭ greşite, circulă în această privinţă. Fie-care povestitor îşĭ are «combinaţia» luĭ, ca o dovadă de bogata fantezie a poporuluĭ romîn. Aşa, uniĭ afirmă că prinderea luĭ Gheorghe Pop şi a tovaroşilor luĭ, se datoreşte unuĭ băiat, pe care tîlhariĭ l-ar fi trimis în oraş, să le cumpere de ale mîncăriĭ. Alţiĭ spun că «băiatul» ar fi... o fată, care speriată de figurile bandiţilor ar fi anunţat pe tată-săŭ.

Toate versiunile de soiul acestora, sînt falşe.

Cuĭ se maĭ datoreşte prinderea tilharilor?

După cum am afirmat, în prima noastră corespondenţă, prinderea tilharilor se maĭ datoreşte şi travestireĭ comisaruluĭ Virgiliŭ Ionescu, în ţăran, care făcea pe curierul între vier şi poliţie. Cititoriĭ noştri, îşĭ aduc de sigur aminte, că acum vre-o două săptămînĭ, vorbind despre omorul săvîrşit de tilharĭ la «Hanul Doftoruluĭ», noĭ am fost ceĭ-d'întiĭ, carĭ am propus deghizamentul agenţilor poliţieneştĭ, ca un mijloc practic de a pune mîna pe tilharĭ.

Dacă s'ar fi întrebuinţat, de la inceput, acest procedeŭ, poate că n'am fi avut prilejul de a înregistra moartea nenorocituluĭ ajutor de primar de la Pieleştĭ.

Iob

*) Aceste informaţiunĭ culese la faţa loculuĭ, rectifică unele părţĭ din prima noastră corespondenţă, adunate în pripă.

EDIŢIA A TREIA

ULTIME INFORMATIUNI

Nouĭ certe ministeriale

Abia s'a sfîrşit numirea nouluĭ ministru de răsboiŭ, care a produs o criză atît de îndelungată în sînul guvernuluĭ, acum nouĭ neînţelegerĭ frămîntă pe miniştri, neînţelegerĭ carĭ aŭ darul să provoace în curînd şi o criză ministerială..

* * *

E vorba de noul secretar general al ministeruluĭ de interne.

D. P. P. Carp insistă din toate puterile pentru numirea D-luĭ Lupu Costake, actual prefect de R.-Sărat. Scopul D-luĭ Carp este c prin junimistul L. Costake să aibă o înrîurire directă în administraţie şi maĭ ales în viitoarele alegerĭ comunale şi legislative.

D. Lahovari insistă pentru D. G. Robescu; iar conul Lascar este foarte încurcat, neavînd nicĭ un candidat.

* * *

D. L. Calargiu ar prefera numirea D-luĭ Lupu Costake, dar îĭ e frică de Al. Lahovari, care i-a băgat în cap, că D. Carp vrea să-l anihileze.

Şi pe acest tărîm urmează intrigile între junimişti şi lahovarişti.

Un lucru e sigur, că în curînd lupta se va da pe faţă între D-niĭ P. P. Carp şi Al. Lahovari. Şi cele maĭ multe şanse de triumf le are D. Lahovari.

Din Transilvania.

Al 17-lea proces de presă al *Tribuneĭ* se va judeca la finele acesteĭ lunĭ:

Sînt daţĭ în judecată giranţiĭ Andreĭ Balteş şi Ioan Popa-Necşa pentru publicarea uneĭ adrese de aderenţă la *Replica*.

* * *

Ziarele ungureştĭ anunţă că Lucaciŭ ar fi fugit în Romînia.

Ştirea este inexactă, căcĭ Lucaciŭ se află în Sibiŭ.

* * *

Preotul Gherasim Domide, unul din osîndiţiĭ de la Cluj, a fost arestat la gara din Blaj în momentul cînd vroia să se dea jos din tren pentru a intra în oraş să-şi ia fetiţele, care urmează la şcoala romînă de fete din acea localitate.

D-sa a fost transportat, între baionete la Cluj şi arestat în arestul tribunaluluĭ.

Arestarea este motivată prin pretextul, că D. Domide n'a cerut autorizaţie de la tribunal să meargă la Blaj.

* * *

Patru-zecĭ şi treĭ de ţĕranĭ—moţĭ din Scărişoara sînt daţĭ în judecată pentru că şi-ar fi dus vitele să păşuneze în munţiĭ statuluĭ.

Gelos de situaţiunea D-luĭ Dim. Sturdza la ambasada rusă, erĭ pe la orele 6 D. Lascar Catargiu s'a dus să facă o vizită D-luĭ Fonton, ministrul Rusieĭ, însă bietul Conu Lascarache a păţit-o cît de bună căcĭ... a găsit *uşile încuiate*.

Plouat de tot, conu Lascarache eşind din curtea ambasadeĭ, se întîlneşte cu un amic care l'a întrebat:

— Da ce nu-ĭ nimenĭ, cucoane?

— *Apăĭ dă, mi-o eşit cu săc şi văd că plenipotănsiaru aiasta n'are nicĭ un argat în ogradă!*

D-niĭ Sofronie Ivanovicĭ, str. Aurelie 32; Alexandrescu din Dorna, str. Plantelor 16; Popescu Nanov, str. Toamneĭ 30 bis; Pr. Dinescu, str. Toamneĭ; Făgădău, str. Polonă Loco; Gh. Marinescu, Tg.-Ocna; Iacob Ioachim, ad-tor, com. Bistricioara jud. Neamţu şi C. Trifănescu Bulueşi; sînt rugaţĭ a-şĭ achita datoriile ce aŭ către administraţia ziaruluĭ nostru. La caz contrariŭ vom lua alte măsurĭ.

USINELE LEMAITRE

CONSTRUCTORÎ DE MAȘINÎ AGRICOLE, INDUSTRIALE ȘI DE SALUBRITATE PUBLICĂ

SUCCES ENORM

BATOSELE

LEMAÎTRE

Incomparabil superioare ca sistemă, soliditate de constr.[illegible]une și capacitate de lucru, al tuturor [illegible]emelor străine cunoscute!!

NICI U[illegible] BOB DE RISIPĂ

Încercate la lucru [illegible] anî consecutivî alăturî de diferitele ma[illegible] străine, certificate și scrisorî de m[illegible]mire la disposițiune.

ROABE CULBUT[illegible]ARE PENTRU TRANSPORTUL GRÂULUI

POMPE, VAGONETE, MORI, TURBINE.

SUCCES ENORM

LOCOMOBILELE

LEMAÎTRE

Cu aparate de ars pae, sistem propiŭ, funcționînd automatic cu o regularitate neatinsă încă de sistemele străine.

SUPERIOARE TUTULOR SIMILARELOR STREINE

Supuse încercăreî de o comisiune specială numită de onor. minister al domeniilor

TÂVLUCÎ, MASINE DE SEMANAT

SPECIALITATE
PENTRU
REPARATIUNI RADICALE DE MAȘINI

Prețurî defiand orî-ce concurență

LOCOMOBILA LEMAÎTRE

NU CUMPĂRAȚÎ

MASINI

STREINE

Maî înainte de a vedea

MAȘINELE

ROMÎNE

„LEMAÎTRE"

Exposițiune permanentă de 10—15 garniturî

BUCUREȘTI

229. Calea Văcăreștî. 229

J. Courtier Paris

BATOZA „LEMAÎTRE"

J. Courtier Paris

BATOZA „LEMAÎTRE"

EXTRAS DIN RAPORTUL COMISIUNEI N[illegible]MITA DE ONOR. MINISTER AL AGRICULTUREI, INDUSTRIEI, COMERCIULUI ȘI DOMENIULUI

«Comparate din punctul de vedere al combinăreî pieselor și părților mașineî și al manevrăreî lor în raport cu mașinele similare din străinătate, *mașinele Lemaitre se presintă în exc lente condițiunî de simplicitate și de «ușurință de manevrare*, condițiunî indispensabile la asemenea mașinî, căcî permit a fi manevrate de oamenî cu puțină experiență.

«Putem fi sigurî că în scurt timp cea mai mare parte din mașinele agricole, se vor construi în țară, creindu-se ast-fel o nouă industrie, care va contribui a spori avuția națională».

(Monitorul oficial).

(s. s.) **Ioan Calinderul, I. Lupulescu, I. Don, V. C. Munteanu.**

NOU!! NOU!!

Cu totul surprinzător!!!

Aceia ce a pus în uimire pe toțî fabricanții de ceasornice din Elveția este ceasornicul de buzunar remontoir cu arătător de calendar, secunde, minute, ceasurî, zile și lunî, patentat, aurit cu 18 carate de aur, ornat cu fildeș, durează vecinic și nu se poate ruina, ceasornic elegant, regulat după observatorul astronomic, cu garanție de 5 anî și de nedeosebit de aurul fin chiar de către un specialist, costă 18 fr. Acelașî ceasornic, sistem cronograf pentru medicî și sportiștî costă 20 fr. Ceasornicul cel lăudat în toate gazetele, așa numitul Goldin remontoir de Geneva costă 12 fr. Acelașî cu 3 capace 15 fr. Ceasornic de argint remontoir cilindru 14 fr. Ceasornic de argint Anker 15 rubine 3 capace de argint 20 fr. Ceasornic de argint remontoir pentru dame 14 fr. Ceasornic de argint pentru dame 3 capace 20 fr. Comandele *peste 30 leî franco în toată Romînia*. Un catalog ilustrat se trimite gratis la fie-care.

Toate ceasornicele mele sînt garantate cu numele meŭ pentru 3 anî. Cînd nu convine baniî se înapoiază.

C. CLECNER Zürich.

HUILE DE HOGG

din FICAT PROASPAT de MORUN, NATURULA și MEDICINALA

CEA MAI ACTIVA, MAI NUTRITIVA ȘI MAI PLACUTA

Prescrisă, de mai bine de 40 ANI de către medicii cei mai distinși din lumea întreagă, pentru Copii rachitici, persoane debile și împotriva boalelor de piept, împotriva tuseî, [illegible]rilor, erupțiunilor pieleî.

A se cere pe învelișul exterior numele: HOGG

SINGURUL PROPRIETAR: 2 Rue de Castiglione, Paris ȘI IN FARMACIILE CELE MAI BUNE.

Otrava Nevatamator pentru alte animale

PENTRU SOAREGI

PREPARAT DE FARMACISTUL

VICTOR THÜRINGER DOSA LN.1

Depositul general la farmacistul VICTOR THÜRINGER, Bucurestî, Calea Victorieî 154.

VECHIUL BIROU DE PLASARE

ȘI

INFORMAȚIUNI

a luĭ

G. STEFANESCU

fost în Str. Răureanu s'a strămutat în

STRADA SFINȚI, 43.

Deschizîndu-l din noŭ, am onoare a aduce la cunoștință că procur onor. Public atît din Capitală cît și din provincie *Guvernante, Guvernorî, Bone pentru educațiea copiilor. Femme de chambre, Menagere, Casierițe, Chelnerițe, Cusutorese, Modiste, Vanzăloare în magazin, și Chelnerî, Mașiniștî, Morarî, Logofețî, Chelarî, Îngrijitorî de moșiî, Băețî de prăvălie, Bucătarî-șefî și meseriașî în orî-ce branșe.*

La Biuroul meŭ se găsește Translatorii de orî-ce limbî de a traduce în Romînește saŭ vice-versa.

Vě rog să bine-voițî a lua notă de noua méa adresă și a mă onora pe viitor cu onor. D-v. comande carî vor esecutate ca și în trecut spre deplina D-v. mulțumire.

Vě salut cu toată stima **G. Ștefănescu.**

Strada Sfințiĭ, 43.

BÓLELE STOMANULUI

DIGESTIUNI GRELE

PRAFURI ȘI PASTILE PATERSON

cu Bismuth și Magnesia.

Aceste *Prafurĭ* și aceste *Pastile antiacide și digestive vindecă boalele stomahuluĭ, lipsa de apetit, digestiunile grele, acrimele, varsaturile, darĭ afară, colice;* ele regularisează *funcțiunele stomahului și a intestinelor.*

Adh. DETHAN, farmacist, 23, Rue Baudin, PARIS *și în pr. farmaciĭ din Franța și străinătate.*

A se cere per etichete *semnătura* J. FAYARD

Prafurî 1 și 5 fr. — Pastile 2 fr. 50 franco.

BOALELE GÂTULUI

VOCIĬ ȘI GUREĬ

PASTILELE DETHAN

cu Sarea luĭ Berthollet.

Recomandate contra *Bólelor gâtuluĭ angine, extincțiunile vociĭ, ulcerațiunile gureĭ, iritațiunile* causate de *tutun, efectele* per[illegible] a mercuruluĭ, și specialmente D-lor MAGISTRAȚI, PREDICATORI, PROFESORI, ȘI CANTAREȚĬ, spre a facilita *emisiunea vociĭ.*

Adh. DETHAN, farmacist, Rue Baudin, 23. PARIS *și principalele farmaciĭ din Franța și străinătate.*

A se cere per etichete *semnătura* Adh. DETHAN

PREȚU franco 2 fr. 50

MÉTHODE **BROWN-SEQUARD** contre DÉBILITÉ FAIBLESSE **IMPUISSANCE**

Bien spécifier le sexe en faisant la commande.

Elixir Séquardien "Alpha" pour les deux Sexes

Bien spécifier le sexe en faisant la commande.

PRIX DU FLACON: 25 FRANCS. — Envoi franco contre mandat-poste ou chèque sur Paris adressé au *DIRECTEUR du LABORATOIRE de PRODUITS PHYSIOLOGIQUES, 10, Rue de l'Orne, PARIS.*

La administrația acestuĭ ziar se află hîrtie (maculatură) de vînzare cu chilogr.

PRIMA FABRICA SPECIALA DE CORSETE ȘI UMBRELE IN ROMANIA

Cal. Victoriei 31—37 **I. ROSENBAUM** Cal. Victoriei 31—37

Avem onoare de a anunța pe onor. public din capitală și din provincie că fabrica noastră posedă un mare asortiment, de corsete în toate nuanțele și fasoanele cele mai noi, precum: corsete à jour corsete creole în satin de mătase, de ață, satinată, în balene veritabile și corsete ușoare și hygienice cu deschizătura în față. Corsete îndreptătoare pentru pensionare, corsete hygienice pentru femeile în posiție.

În calea Victoriei 31 se găsesce depositul cel mai bine asortat al produrilor fabricei mele.

PREȚURI EXCEPȚIONALE

Orĭ-ce comandă se efectuează în 24 ore.

[illegible]idilate, Eleganță, serviciul prompt.

DE VÎNZARE

Moșia Bărgăoane, situată în plasa Mijloc, jud. Neamțu. — Pentru orĭ-ce informațiĭ și detaliurĭ, a se adresa la proprietarul eĭ, *Prințul [illegible] hotel Corsu București.*

[Ș]apt orĭ din Dece

nevralgiile și migrenele dispar în câte-va minute prin întrebuințarea **Perlelor de Terebentină ale D-rului Clertan.**

Treĭ saŭ patru din aceste Perle produc o ușurare aprópe instantanee.

Fie-care sticluță conține treĭ-deci de perle, ceea ce permite să se vindece o migrenă sau o nevralgie pentru o sumă neînsemnată.

De óre-ce esența de terebentină trebue rectificată cu cea mai mare îngrijire, e trebuincios să se feréscă de imitațiunĭ și să se ceară ca garanție de origine că fie-care flacon să pórte semnătura D-ruluĭ Clertan.

La Paris, casa L. Frère, 19, rue Jacob

Prețul sticluțeĭ: 2 fr. 25.

DE CÎT ORI-CE ALTĂ BEUTURĂ, OBICINUIȚI

BITTER ALESSANDRIU

Aduce poftă de mîncare, înlesnește mistuirea, dă putere stomaculuĭ și e perservativ Anti-Choleric

AVIS FABRICANȚILOR DE CONTRABANDĂ AL BITTERULUI ALESSANDRIU

E de talia voastră, streini de ale medicineĭ și farmacieĭ, de a fabrica o băutură higienică și medicamentoasă? Saŭ că sînteți atît de căzuți, în cît credeți că pentru mișmașurile voastre cu care ademeniți pe uniĭ comercianți, clienți ai voștri, lacomĭ de diferența unuĭ minim preț. Ca și eĭ la rîndul lor a înșela publicul consumator. Credeți că va merge mult? Nu! Publicul vă va prinde și vă va desprețui, iar legea vă va pedepsi ca falsificatorĭ.

De vînzare la toate magazinurile

FERIȚI-VĂ DE CONTRAFACERI

Se trimite gratis și franco orĭ-cuĭ va cere broșura [illegible] cura [illegible]diilor de stomac prin „Bitter Alessandriu", Bucurescĭ.

Tipografia «Nouă» Gr. Panaitescu, Pasagiul Bănceĭ Naționale, 19.

Imprimat pe hârtia din Fabrica LETEA.